

מגילת אסתר – הגאולה המתגלת בחלוקת היהודית לסדרים

ח'ז"ל חילקו את מגילת אסתר לחמשה חלקים. אולי, נגד חמישה חומשי התורה שהרי אמרו שלאחר ההצלה חזרו וקיבלו היהודים את התורה עליהם.¹

गאולה מגילת אסתר היא גאולה מזמן הסטר כמו הגאולה לעתיד לבוא. כך היא גאולה של ישראל, בתחילת קיומה, כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת. דברי רבינו שמואן בן חלפთא בראותם בבקעת ארבל את אילת השחר.²

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד, הוא המזמור ה- 21 בספר תהילים.³ חז"ל אומרים שמזמור זה הוא תפילת אסתר בימי החושך הגדול של גזירת המן. הסיפור על שני החכמים שהזכירו מהלכים בבקעת ארבל ארע בזמן זרחת אילת השחר. "וראו אילת השחר שבקע אורה". ורבינו חייא רבה המלמד את סוד הגאולה מביא חמישה פסוקים מותוק מגילה להוכחות דבריו.

חמשת ראשי הסדרים שקבעו חז"ל הם חמשת השלבים המרכזיים בתיאור הגאולה.

סדר א': *וַיְהִי בַּיּוֹם אֲחַשְׁרוֹנָה*: תיאור הרקע הקשה, אולי הקשה ביותר, להמשך קיומו של עם ישראל.

סדר ב': *אִישׁ יְהוּדִי* *הַיָּה בְּשֻׁוּשָׁן הַבָּרֶה*: הראשון מארבעת פסוקי הגאולה הנאמרים בקורס. זה הפסוק ממנו קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו לדעת רבוי יהודיה. וזה אחת מההypoיות שהקדימים ה' למכה.

סדר ג': *וַיֹּאמֶר חָמֵן לְמַלְךָ אֲחַשְׁרוֹנָה*: גזירת השמד.

סדר ד': *וַיַּקְהֵל הַמֶּן אֲתָ-הַלְבוֹשׂ וְאֲתָ-הַסּוֹטׂ וְיִלְבְּשׂ אֲתָ-מְרַדְּכִי*: הኒוץ הראשון של אילת השחר, המעשה הקטן הראשוני המעיד על המהפק, על התחלת בקיעת האור.

סדר ה': *לְיְהוּדִים הִתְהֵה אָוֶרֶה וְשָׁמָחָה וְשָׁבֵן וְיָקֵרֶה*: השליishi מארבעת פסוקי הגאולה הנאמרים בקורס. אויר הגאולה מתנויס ולהיהודים ניתנה הרשות להיקהל ולעמדו על נפשם. ראש סיורים ד' ה' מופיעים בדברי רבינו חייא רבה.

לפני כ-500 שנה, בעקבות המצאת הדפוס חדרה לתנ"ך החלוקת הזורה של הפרקים. מגילה אסתר חולקה לעשרה פרקים המביעים התייחסות חריליה למגילה, התייחסות כל יצירה ספרותית של סיפור מתוך היסטורי. **אני קורא בזאת לכל בעלי הקריאה בציבור להפסיק לחלק את קרייטם לפיה.** אלא שאט הניגון המציג את סוף הפרק ישמעו בין פרשה אחת לרעותה [וואלי רצוי להזכיר שלא לעשות כן בראש פרשה שנקבעה כתחילת פרק עד שיירשו של הנוגג המציג] ובכך יזכו להציג את הראי והנכון, אכן. כאן חשוב להציג את דברי המשנה ברורה⁴: הכל בנשימה אחת: **ובכל המגילה, בין פסוק לפסוק יפסיק רק כדי נשימה**, מפני שצריך לקורותה כאיגרת.

מגילה זו מסודרת לפי חלוקת חז"ל לסדרים, בתקופה הגאולה שהובטהה בדברי הנביאים נתפלל וניצור את החלק שלנו בבניין התורה העם והארץ. אסתר. ואנו הוזכרים לחיות בתקופת הגאולה שהובטהה בדורות הנבאים שלנו בבניין התורה העם והארץ.

בצלאל אריאל

חזק ונתחזק بعد עמו ובעד ערי אלהינו וה' יעשה הטוב בעיניו;⁵

¹ ירושלמי, מסכת ברכות פרק א הלכה א ומסכת יומא פרק ג הלכה ב.

² משנה ברורה חלק ו', סימן טרצ' סעיף טו, אותן נב במשנה ברורה.

³ המסומן בטウות כפרק כב.

⁴ דברי הרבה במסכת שבת דף פח עמוד א.

⁵ המשומן בטウות כפרק כב.

⁶ זה הפסוק הפותח את סדרה כה בספר שמואל.

א וַיְהִי בַּיּוֹם אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ הַזֶּה אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ הַמֶּלֶךְ מִהָּדוּ וְעַד־פּוֹשׁ שְׁבֻעָה וְעַשְׂרִים וּמֵאָה אֶת־מְדִינָה: בְּיָמָיו הַהֵּם כְּשַׁבַּת | הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ עַל כַּפָּא מַלְכָתוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁוּשֵׁן הַבִּירָה: גַּבְנַת שְׁלוֹשׁ לְמֶלֶךְ עֲשָׂה מִשְׁתָּה לְכָל־שָׂרוֹיו וְעַבְדָיו חִיל | פָּרָס וּמְלֵי הַפְּרַתְמִים דְּרַשְׁרֵי הַמְּדִינּוֹת לְפָנָיו: בְּהָרָאתוֹ אֶת־עַשֶּׂר כְּבוֹד מַלְכָתוֹ וְאֶת־יִקְרָר תִּפְאָרָת גְּדוֹלָתוֹ הַיּוֹם רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאָת יּוֹם: וּבְמַלְוָאת הַיּוֹם הָאֶלְהָה עֲשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעָם הַנִּמְצָאים בְּשִׁוּשֵׁן הַבִּירָה לְמִגְדוֹל וְעַד־קָטֵן מִשְׁתָּה שְׁבֻעָת יָמִים בְּחִצֵּר גַּנְתַּת בִּיתָנוֹ וְהַמֶּלֶךְ: חָור | כְּרֶפֶס וְתִכְלַת אֲחוֹז בְּחַבְלִידְבּוֹץ וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילִי כַּסְף וְעַמּוֹדי שְׁשׁוֹן מְטוֹת | זָהָב וְכַסְף עַל רְצַפְתַּת בְּהַט־זְנִישׁ וְגַדְר וְסְחָרָת: וְהַשְׁקוֹת בְּכָלִי זָהָב וְכָלִים חַמְלִים שׁוֹנִים וַיַּיְן מְלֻכּוֹת רַב בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וְהַשְׁתִּיה כְּהַת אֵין אָנוּס כִּי־כַן | יִפְדֵּה הַמֶּלֶךְ טַעַל כָּל־רַב בֵּיתוֹ לְעַשּׂוֹת כְּרָצֹן אִישׁ־נוֹאִישׁ: ס גַּם וְשִׁטְיַה הַמֶּלֶכה בְּעַשְׂתָה מִשְׁתָה נְשִׁים בֵּית הַמֶּלֶכה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ: בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי כְּטוֹב לְבַהֲמֶלֶךְ בֵּין אָמֶר לְמַהוּמָן בְּזֹתָא חַרְבּוֹנָא בְגַתָּא וְאַגְתָּא זַתָּר וְכְרֶפֶס שְׁבֻעָת יָא הַסְּרִיסִים הַמְשֻׁרְתִּים אֶת־פָנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ: לְהַבִּיא אֶת־זְנִשְׁתִּי הַמֶּלֶכה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתְרַמְּלָכוֹת לְהַרְאֹת הָעָם וְהַשְׁרִים אֶת־יִפְיָה קִידְטוֹתַת מְرָאה קִיאָה יְבָ וְתִמְאָן הַמֶּלֶכה וְשִׁטְיַה לְבּוֹא בְּדַבָּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּיּוֹם הַסְּרִיסִים וַיַּקְצֵף הַמֶּלֶךְ מַאֲד יְגָ וְחַמְתָה בְּעֶרֶה בָּו: ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמִים יְדַעַי הַעֲתִים כִּי־כַן דָבָר יְדַעַת הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי כָּל־יִדְעֵי גַת וְדִין: וְהַקָּרֵב אֶלְיוֹ כְּרֶשֶׁנָא שְׁתָר אֲדָמָתָא תְּרַשְׁישָׁ מְרָס

א מִרְסָנָא מַמּוֹכָן שֶׁבְּעַת שְׂרֵי | פְּרָס וּמְדִי רַאי פָּנִי הַמֶּלֶךְ הַיְשְׁבִים רַאשָּׁנָה בְּמִלְכּוֹת:
 טו בְּדַת מַה-לְעָשָׂות בְּמִלְכָה וּשְׂתִּי עַל | אֲשֶׁר לְא-עָשָׂתָה אַת-מָאֵר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ
 טז בְּנֵי הַסְּרִיסִים: ס וַיֹּאמֶר מַמּוֹכָן [מַמּוֹכָן] לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁרִים לֹא
 עַל-הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ עוֹתָה וְשְׂתִּי הַמֶּלֶךְ כִּי עַל-כָּל-הַשְׁרִים וְעַל-כָּל-הַעֲמִים אֲשֶׁר
 יז בְּכָל-מִדְינָות הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ: כִּי-יֵצֵא דְּבָר-הַמֶּלֶךְ עַל-כָּל-הַגְּשִׁים לְהַבָּזָות
 בְּעַלְיהָן בְּעַנְיָהָן בְּעַנְיָהָן בְּאַמְלָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ אָמֵר לְהַבִּיא אַת-וּשְׂתִּי הַמֶּלֶךְ לִפְנֵיו
 יח וְלֹא-בָּאָה: וְהַיּוֹם הָזֶה תָּאִמְרָנָה | שְׂרוֹת פְּרָס-וּמְדִי אֲשֶׁר שָׁמָעוּ אַת-דָּבָר הַמֶּלֶךְ לְכָל
 יט שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכָלִי בְּצִוּן וְקָצָף: אַמ-עַל-הַמֶּלֶךְ טֻוב יֵצֵא דְּבָר-מִלְכּוֹת מִלְפָנֵיו וַיַּפְתַּבְּ
 בְּדַתִּי פְּרָס-וּמְדִי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לְא-תָבֹא וּשְׂתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ וּמִלְכּוֹתָה
 כ' יַתַּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲוָתָה הַטוֹּבָה מִמְּנָה: וּנְשָׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יָעַשָּׂה בְּכָל-מִלְכּוֹתוֹ
 ד' כִּי רַבָּה הִיא וּכָל-הַגְּשִׁים יַתְנוּ יָקָר לְבַעֲלִיהָן לְמַגְדָּול וּעַד-קְטָן: וַיַּיְתַּבְּ הַדָּבָר בְּעַנְיָנִי
 כ' בְּהַמֶּלֶךְ וְהַשְׁרִים וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ כְּדָבָר מַמּוֹכָן: וַיַּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-מִדְינָות הַמֶּלֶךְ
 אֶל-מִדְינָה וּמִדְינָה כְּכֹתֶבֶת וְאֶל-עַם וְעַם כְּלִשְׁוֹנוֹ לְהִזְמִין כָּל-אִישׁ שַׁרְרָב בְּבִיתוֹ
 כ' וּמִדָּבָר כְּלִשְׁוֹן עַמוֹּ: ס אַחֲרֵי כְּדָבָרים הָאָלָה כְּשַׁה הָ
 חַמְתָּה הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ זָכָר אַת-וּשְׂתִּי וְאֵת אֲשֶׁר-עָשָׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר-גָּזַר עַלְיהָ
 לד. כ' וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו יַבְקְשׁוּ לְמֶלֶךְ נְעָרֹת בְּתִילָות טוֹבָות מְרָאָה: וַיַּפְקַד
 הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-מִדְינָות מִלְכּוֹתָה וַיַּקְבְּצָו אַת-כָּל-נְعָרָה-בְּתִולָה טוֹבָת מְרָאָה

אַל־שׁוֹשָׁן הַבִּירָה אַל־בֵּית הַנְּשִׁים אַל־יָד הַגָּא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שְׁמַר הַנְּשִׁים וְנִתְּנוּ
נָו תְּמִרְקִיהָן: וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטְבּ בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֶךְ תַּחַת וְשַׁתִּי וַיִּטְבּ הַדָּבָר בְּעִינֵי
אַיִשׁ יְהוּדִי הִיא בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה וְאַל־מֶלֶךְ וַיַּעֲשֵׂה כֵּן: ב
בְּוֹשָׁמוֹ מְרֻדְכִּי בֶּן יָאִיר בְּזֶשְׁמָעִי בְּזֶקִישׁ אִישׁ יְמִינֵי: אֲשֶׁר הַגָּלָה מִירוֹשָׁלָם
גְּעַמְּדָה גַּלְתָּה עִם יְכִנָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הַגָּלָה נִבְוֹכְדָנָצֶר מֶלֶךְ בְּבָל: וַיְהִי
אָמֵן אֶת־הַדָּתָה הִיא אַסְתָּר בַּת־הַדָּתוֹ כִּי אֵין לְהָ אָב וְאֶם וְהַנְּעָרָה יִפְתַּח־תָּאָר וְטוֹבָת
דְּמָרָא וּבְמֹות אָבִיה וְאֶמֶּה לְקַחַת מְרֻדְכִּי לוֹ לִכְתָּה: וַיְהִי בְּהַשְׁמָעַ דְּבָרַת־הַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ
וּבְהַקְּבִּץ נִעֲרוֹת רַבּוֹת אַל־שׁוֹשָׁן הַבִּירָה אַל־יָד הַגָּא וּמְלָקָח אַסְתָּר אַל־בֵּית הַמֶּלֶךְ
הַ אַל־יָד הַגָּא שְׁמַר הַנְּשִׁים: וַיִּטְבּ הַנְּעָרָה בְּעִינֵי וַתְּשָׂא חֶסֶד לִפְנֵיו וַיִּבְהַל
אֶת־תְּמִרְקִיה וְאֶת־מְנוֹתָה לְתַתְּ לָהּ וְאֶת שְׁבַע הַנְּעָרוֹת הַרְאִוֹת לְתַת־לָהּ מִבֵּית
וְהַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנַהּ וְאֶת־נְעָרוֹתָה לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים: לְאֶהָגִיד אַסְתָּר אֶת־עַמָּה
וְאֶת־מְלָדָתָה כִּי מְרֻדְכִּי צָוָה עֲלֵיהֶ אֲשֶׁר לְאֶתְגִּיד: וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם מְרֻדְכִּי מִתְהַלֵּךְ
חַלְפָנִי חַצְרָ בֵּית־הַנְּשִׁים לְדֹעַת אֶת־שְׁלוֹם אַסְתָּר וּמַה־יִعָשֶׂה בָהּ: וּבְהַגִּיעַ תָּרְגַּעַרְתָּ
וְנְעָרָה לְבוֹא | אַל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרוֹשׁ מִקְנֹזָה יִוֹתְלָה בְּדַת הַנְּשִׁים שְׁנִים עַשֶּׂר חֶדֶש
כִּי כֵן יָמְלָאוּ יָמֵי מְרוֹקִיהָן שְׁשָׁה חֶדֶשים בְּשֶׁמֶן הַמֶּר וְשְׁשָׁה חֶדֶשים בְּבָשָׁמִים
וּבְתְּמִרְקִי הַנְּשִׁים: וּבָזָה הַנְּעָרָה בָּאָה אַל־הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־אֲשֶׁר תָּאָמַר יִבְתַּן לְהָ לְבוֹא
וְעַמָּה מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: בְּעַרְבָּה בָּאָה וּבְבָקָר הִיא שְׁבָה אַל־בֵּית

ב הנשים שני אל-יד שעשנו סריס המלך שמר הפליגשים לא-תבוא עוד אל-המלך
 יא כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם: ובהגע תר-אסטר בת-אבייחיל זו מרדכי
 אשר לzechלו לכת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם אתה-אשר יאמר הגי
 יב סריס-המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל-ראיה: ותלקח אסתר
 אל-המלך אחשירוש אל-בית מלכותו בחדר השער עלי הוא-חדר טבת בשנת-שבע
 ג' למילכותו: ויאב המלך את-אסטר מכל-הנשים ותשא-חן ותפס לפניו
 יד מכל-הבותלות ויישם כתר-מלכות בראשה וימליך תהatta ושתה: ויעש המלך
 משטה גדול לככל-שריו ועבדיו את משטה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן
 טז משאת ביד המלך: ובהקצת בותלות שניית ומרדי כי ישב בשער-המלך: אין אסתר
 מגדת מולדת והאת-עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה
 יז אשר הייתה באמנה אתו: בימיים ההם ומרדי יושב
 בשער-המלך קצף בוגתנו ותרש שניס-סריסי המלך משמרי הסוף ויבקשו לשלח יד
 יה במלך אחשירוש: ויודע הדבר למרדי ויגעד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
 יט בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא ויתלו שנייהם על-ען ויפתב בספר דברי הימים
 ח' לפני המלך: אחר הדברים האלה גדל המלך אחשירוש
 יא את-המן בונ-המרת האגgi וינשאחו ויישם את-כיסאו מעל כל-השרים אשר אתו:
 כ' וכל-עבידי המלך אשר-בשער המלך כרעים ומשתחים להמן כי-כן צוה-לו המלך

כְּבָ וּמִרְדָּכַי לֹא יָכֹרֶע וְלֹא יִשְׁתַּחֲווּה: וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בַּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמִרְדָּכַי
בְּגַם־מִדּוֹע אַתָּה עוֹבֵר אֶת־מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ: וַיֹּהֵי בְּאָמָרָם [בְּאָמָרָם] אֲלֵיכָה יּוֹם וְיּוֹם וְלֹא שָׁמַע
אֲלֵיכָם וַיַּגְיִידוּ לְהַמָּן לְרֹאות הַיּוֹמָם דְּבָרֵי מִרְדָּכַי כִּי־הָגִיד לָהֶם אֲשֶׁר־הַוָּא יְהוּדִי:
כֵּה וַיַּרְא הַמָּן כִּי־אֵין מִרְדָּכַי כַּרְעָם וּמִשְׁתַּחַווּה לֹא וַיַּפְלֵא הַמָּן חַמָּה: וַיַּבְצֵעַ בְּעִינָיו לְשַׁלֵּחַ יָד
בְּמִרְדָּכַי לְבָדוֹ כִּי־הָגִידוּ לֹא אֶת־עַם מִרְדָּכַי וַיַּבְקַשׁ הַמָּן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים
כֵּן אֲשֶׁר בְּכָל־מֶלֶכִות אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ עִם מִרְדָּכַי: בְּתוֹךְ הַרְאָשׁוֹן הַוְאָחָדָשׁ נִיסְן בְּשִׁנְתֵּן
שְׁתִים עִשְׂרָה לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ הַפִּיל פּוֹרְהָוָא הַגּוֹלָל לְפָנֵי הַמָּן מִיּוֹם וּמִתְּעִדָּשׁ
וַיֹּאמֶר הַמָּן וְלֹא־מְרֻחָדָשׁ שְׁנִים־עָשָׂר הוַא־חָדָשׁ אַדְרָה: □ ג

לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ יִשְׁנֵנוּ עִם־אֶחָד מִפְזָר וּמִפְרָד בּוּין הַעֲמָלִים בְּכָל מִדִּינּוֹת מֶלֶכְתָּךְ
וְדָתֵיכָם שְׁנִוּת מִכְלָעָם וְאֶת־דָתֵי הַמֶּלֶךְ אַיִּם עֲשִׂים וְלֹא־מֶלֶךְ אֵין־שׂוֹה לְהַנִּיחָם:
בְּאֶמְ-עַל־הַמֶּלֶךְ טֹוב יִכְתַּב לְאַבָּדָם וּעֲשָׂרָת אֶלְפִים כְּכָרְבָּשָׁף אַשְׁקוֹל עַל־יָדִי עֲשֵׂי
הַמֶּלֶךְ לְהַבְיא אַל־גִּנְזֵר הַמֶּלֶךְ: וַיַּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבְעָתוֹ מַעַל יָדָו וַיַּתְּנֵה לְהַמָּן
דְּבָנָה־הַמְּדֹתָא הָאֲגִני צִיר הַיְהוּדִים: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמָּן הַכְּסָף נִתְוֹן לְךָ וְהָעֵם לְעַשּׂוֹת
הַבּוֹ כְּטוֹב בְּעִינֵיכָה: וַיַּקְרָא סְפִירִי הַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ הַרְאָשׁוֹן בְּשַׁלּוֹשָׁה עַשֶּׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתַּב
כָּכָל־אֲשֶׁר־צָוָה הַמָּן אֶל אֲחַשְׁדְרָפְנִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עַל־מִדִּינָה וּמִדִּינָה
וְאֶל־שְׁרֵי עִם וְעִם מִדִּינָה וּמִדִּינָה בְּכִתְבָה וְעִם וְעִם כְּלִשְׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ
וְנִכְתַּב וּנְחַתֵּם בְּטַבְעָת הַמֶּלֶךְ: וְנִשְׁלֹוח סְפִירִים בִּיד הַרְצִים אֶל־כָּל־מִדִּינּוֹת הַמֶּלֶךְ

ג. **לְהַשְׁמֵיד** לְהֹרֶג וּלְאֶבֶד אֶת־כָּל־הַיּוֹדִים מִגְעָר וְעַד־זָקָן טָף וּנְשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד
 ז. בְּשֶׁלוֹשָׁה עֲשָׂר לְחַדֵּשׁ שְׁנַיִם־עֲשָׂר הַוְאָדָחָד שְׁאָדָר וְשָׁלָלָם לְבָזָז: פִּתְשָׁגָן הַכְּתָב
 ח. לְהַנְּתָן דָת בְּכָל־מִדְינָה וּמִדְינָה גָּלְיוּ לְכָל־הָעָםִים לְהִיּוֹת עֲתָדִים לַיּוֹם הַזֶּה: הַרְצָים
 יִצְאֻוּ דְחוֹפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְנָה בְּשָׁוֹשָׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יִשְׁבּוּ לְשָׁתּוֹת
 ט. וְהַעַיר שָׁוֹשָׁן נִבְוֹכָה: ס. מִרְדָּכָי יָדָע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נִعְשָׂה וַיִּקְרַע
 מִרְדָּכָי אֶת־בָּגְדָיו וַיַּלְבִּשׁ שָׂק וְאַפְרֵר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיַּזְעַק זַעַקָּה גְדוֹלָה וּמְרָה:
 ז. יְאָרֵבּוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לְבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק: וּבְכָל־מִדְינָה
 וּמִדְינָה מָקוֹם אֲשֶׁר דִבְרֵהַמֶּלֶךְ וְדָתָנוּ מָגִיעַ אֲבָל גְדוֹלָה לִיהוּדִים וְצָוָם וּבְכִי וּמְסָפֶד
 יְבָשָׁק וְאַפְרֵר יִצְעַר לְרַבִּים: וְתוֹאוֹנָה [עֲתָבָונָה] נִעְרֹות אֱסָטָר וּסְרִיסִיָּה וַיִּגְדֹּו לָה
 וּתְתַחַלְלֵל הַמֶּלֶכה מְאֹד וּתְשַׁלֵּח בְּגָדִים לְהַלְבִּיש אֶת־מִרְדָּכָי וְלַהֲסִיר שָׁקוֹ
 יְגָעֵלָיו וְלֹא קָבֵל: וַתִּקְרַא אֱסָטָר לְהַתֵּךְ מִסְרִיסִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעָםִיד לִפְנֵיה וּתְצִוָּהוּ
 יְדַעַת־מִרְדָּכָי לְדִעָת מְהַזָּה וּעַל־מְהַזָּה: וַיֵּצֵא הַתֵּךְ אֶל־מִרְדָּכָי אֶל־רְחֹוב הָעִיר אֲשֶׁר
 ט. לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: וַיִּגְדְּלֹו מִרְדָּכָי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרְהָו וְאֶת פָּרָשַׁת הַפְּסָף אֲשֶׁר אָמַר
 תֵזְהַמֵּן לְשָׁקָול עַל־גָּנְזִי הַמֶּלֶךְ בְּיְהוּדִים [בִּיהוּדִים] לְאָבָדָם: וְאֶת־פִּתְשָׁגָן כַּתְבָּהָדָת
 אֲשֶׁר־גַּתְנָן בְּשָׁוֹשָׁן לְהַשְׁמֵידָם נִתְן לוֹ לְהִרְאֹות אֶת־אֱסָטָר וַיַּהַגִּיד לָהּ וְלִצְוֹת עַלְלִיה
 י. יְאָרֵבּוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהַתֵּךְ וְלִבְקַשׁ מִלְפָנָיו עַל־עֲמָה: וַיִּבְאֹא הַתֵּךְ וַיִּגְדֵּל אֶל־אֱסָטָר אֶת
 יְהָדָה, יְתִדְבֵּר מִרְדָּכָי: וְתָאָמַר אֶסָּטָר לְהַתֵּךְ וְתִצְוֹהוּ אֶל־מִרְדָּכָי: כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וּעַם־מִדְינָה

ג

המלך ידעימ אשר פלאיש וואה אשר יבוא אל-המלך אל-חצאר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית בלבד מאשר יושיטלו המלך את-שרביט הזהב וחיה וואני לא נקרהתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום: ויגידו למרדיי את דברי בא אסתר: ויאמר מרדיי להшиб אל-אסטר אל-תדרמי בנסיך להמלט בית-המלך נב מל-היהודים: כי אמד-החרש תחרישי בעת זאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואות ובית-אביך תאבדו ומיו לאם-לעת בזאת הגעתם למלאות: נג, כד ותאמיר אסתר להшиб אל-מרדיי: לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן רצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשטו שלשת ימים לילה ויום גמ-אני ונערתني אצום פון בה ובין אבא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדיי ויעש נו כל אשר-צotta עליו אסתר: ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצאר בית-המלך הפנימית נכח בית המלך וזהמלך ישב על-כסא מלכותו בבית נז מלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות המלך את-אסטר המלה עמדת בחצאר נשאה חן בעיניו וירושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע כח בראש השרבית: ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלה ומה-בקשתך עד-חצאי כת מלכות וינתן לך: ותאמיר אסתר אם-על-המלך טוב יבוא המלך וזהן היום לא אל-המשטה אשר-עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר לא ויבא המלך וזהן אל-המשטה אשר-עשתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשטה

ג לב ח'ין מה-שאלה וינתן לך ומה-בקשתך עד-חציו המלכות ותעשה: ותען אסתר
 ל' וגת אמר שאלתה ובבקשתה: אם-מצאת ה' בעני המלך ואם-על-המלך טוב לחתת
 את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-המשתה אשר עשה להם
 לך ומחר עשה דבר המלך: ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן
 את-מרדי כי בשער המלך ולא-קם ולא-זע ממנה רימלא המן על-מרדי חמה:
 לה, לה ויתפקיד המן ויובא אל-ביתו וישלח יבא את-abhängig ואת-זרש אשתו: ויטperf
 להם המן את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדו המלך ואת אשר נשאו
 לו על-השרים ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא-היבאה אסתר המלכה עם-המלך
 לה אל-המשתה אשר עשתה כי אמת-אותי וגמר מאוחר אני קרוואלה עם-המלך: ובכל-זה
 אייננו שעה לי בכל-עת אשר אני ראה את-מרדי היהודי יושב בשער המלך:
 לט ותאמר לו זרש אשתו וכל-abhängig יעשה עץ גבה חמשים אמה וביבך אמר למלך
 ויתלו את-מרדי עליו ובאותם-המלך אל-המשתה שמח וויתבר הדבר לפניהם המן
 מ ויעש העז: בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להב'יא
 מא את-ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו נקרים לפניהם וימצא כתוב אשר הגיד
 מרדי על-בגטנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הפט אשר בקשׁו לשלח יד במלך
 מב אחשורי: ויאמר המלך מה-געשה יקר וגודלה למרדי עלה זה ויאמרו עיר המלך
 מג משרותיו לא-נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית-המלך

מד ה^חיצונה לאמור למלך לחלות את מרדכי על-הען אשר-הכין לו: ויאמרנו נעריו מה המלך אליו הגה המן עמד בחרר ויאמר המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך מז, מז לעשות יקר יותר ממוני: ויאמר המן אל-המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: יביאו לבוש מלכות אשר לבש-בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מה מלכות בראשו: ונתוון הלבוש והפטוס על-יד-איש מורי המלך הפרתמים והלבושים את-האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבתו על-הפטוס ברחוב העיר וקראו לפניו מט בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הפטוס באשר דברת ועשה-כך למדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל א דבר מכל אשר דברת: ויהי המן את-הלבוש ואת-הפטוס וילبس את-מדכי וירכיבתו ברחוב העיר ויקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ב ג' וישב מדכי אל-שער המלך והמן נדחק אל-ביתו אבל וחפיו ראש: ויספר המן לזרש אשתו ולכל-אהביו את כל-אשר קרהו ויאמר לו חכמו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל לו כי-נפול תפול לפניו: ד' עוזם מדברים עמו וסרייסי המלך הגיעו ויבחו להביא את-המן אל-המשתה ה י' אשר-עתה אסתר: ויבא המלך והמן לשות עם-אסתר המלכה: ויאמר המלך לא-אסתר גם ביום השני במשתה הין מה-shallach אסתר המלכה ותנתן לך

מגילת אסתר שיבת לבצרון

ד וְמֵה־בָּקַשְׁתְּךָ עַד־חַצִּי הַמֶּלֶכְתָּה וַתַּעֲשֶׂה: וַתַּעֲנֹן אֱسָתָר הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר אָם־מִצְאָתִי חַן בְּעֵינֵיךְ הַמֶּלֶךְ וְאָמַר־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּפְתַּח־לִי נֶפֶשִׁי בְּשַׁאלָתִי וְעַמִּי בְּבָקָשָׁתִי כִּי נִמְכְּרָנוּ אָנָּנוּ וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וְלֹאֲבֹד וְאֶלְוֹ לְעַבְדִּים וְלְשִׁפְחוֹת נִמְכְּרָנוּ הַחֲרִשְׁתִּי כִּי אֵין הָצֵר שָׁׁה בְּגַזְקַת הַמֶּלֶךְ: בָּ וַיֹּאמֶר אֱסָתָר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ יְבָרֶךְ וְלֹאֲמֵר לְאֱסָתָר הַמֶּלֶךְ מַיְהֵא זֶה וְאֵיזֶה הוּא אֲשֶׁר־מֵלָאוֹ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: וַתֹּאמֶר יְאָמֵר אִישׁ צָר וְאוֹבֵד הַמִּן דָּרָעַ הָזֶה וְהַמִּן נְבָעַת מַלְפִּינִי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחַמְתוֹ מִמְּשַׁתָּה הַיּוֹן אֶל־גָּנְתָת הַבִּתָּן וְהַמִּן עָמֵד לְבָקָשׁ עַל־נֶפֶשׁ מִאֱסָתָר הַמֶּלֶךְ כִּי יְבָרֶךְ כִּי־כָּלְתָה אָלְיוֹ הָרָעָה מֵאַתְּ הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ שֶׁבּ מִגְּנַת הַבִּתָּן אֶל־בֵּית | מִשְׁתָּה הַיּוֹן וְהַמִּן נִפְלֵל עַל־הַטְּפָתָה אֲשֶׁר אֱסָתָר עַלְיָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הָגָם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמֶּלֶכהּ יוֹמֵי בְּבֵית הַדָּבָר יֵצֵא מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הַמִּן חָפֹה: וַיֹּאמֶר חֶרְבּוֹנָה אֶחָד מִן־הַסְּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הַגָּה־הָעַז אֲשֶׁר־עָשָׂה הַמִּן לְמִרְדָּכָי אֲשֶׁר דָּבָר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עָמֵד יְד בְּבֵית הַמִּן גְּבַהּ חַמְשִׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תָּלֹהוּ עָלָיו: וַיַּתְלוּ אֶת־הַמִּן עַל־הָעַז טו אֲשֶׁר־הָכִין לְמִרְדָּכָי וְחַמְתָה הַמֶּלֶךְ שְׁכָבָה: בָּ בַּיּוֹם הַהוּא נִתְןֵן הַמֶּלֶךְ יְד וַיִּתְגַּנֵּה לְמִרְדָּכָי וַתִּשְׁמַם אֱסָתָר אֶת־מִרְדָּכָי עַל־בֵּית הַמִּן: בָּ וַיְתֹוסף אֱסָתָר וַתְּדַבֵּר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְלֶל לְפָנֵי רְגָלָיו וַתִּבְךְ וַתִּתְחַנֵּן־לָו לְהַעֲבִיר אֶת־רַעַת הַמִּן

ד יה האגgi ואות מחשבתו אשר חשב על-היהודים: ויוושט המלך לאסתר את שרבט יט הزادב ותקם אסתר ותעמד לפניהם: ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו וCESAR הדבר לפניהם מלך ותובה אני בעיניו יכתב להшиб את-הספרים מחשבתה המן בזדה מדתא האגgi אשר כתוב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות נ המלך: כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ויאמר המלך אחשוריש לאסתר המלכה ולמרדי היהודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואותו תלו על-היעץ על אשר-שלח ידו נב ביהודים [ביהודים]: ואותם כתבו על-היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי-כתב אשר-כתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להшиб: נג ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחידש השליishi הו-חידש סין בשלושה ועשרים בו וכתב ככל-אשר-צוה מרדי אל-היהודים ואל האחשדרנים-זהפחות וישראל המדינות אשר מהדו ועד-פוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה נד ועם עם כלשנו ואל-היהודים כתובם וככלשונם: וכתב בשם המלך אחשוריש וניתם בטבעת המלך ושלח ספריים ביד הרצים בטואים רכבי הרכש האחשדרנים מה בני הרמיכים: אשר נתן המלך לייהודים אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להshed ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הארץם אתם טף ונשים נו ושללים לבוז: ביום אחד בכל-מדינות המלך אחשוריש בשלואה עשר לחידש

בז שְׁנַיִם־עָשֵׂר הוּא־חֶדֶשׁ אָדָר: פַּתְשָׁגֵן הַפְּתַב לְהַנְּתָן דָת בְּכָל־מִדְינָה וּמִדְינָה גָלוּי לְכָל־הָעָםִים וְלְהִיוֹת הַיְהוּדִים עֲתוֹדִים [הַיְהוּדִים עֲתִידִים] לַיּוֹם הַזֶה לְהַנְּקָם כִּי מְאִיבֵיהֶם הַרְצָים רַכְבֵי הַרְכָשׁ הַאֲחַשְׁתָרָנִים יֵצְאוּ מִבְּהָלִים וְדַחֲוָפִים בְּדַבָּר הַמֶּלֶךְ בְּט וְהַדָּת נִתְנָה בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה: ס בְּלִבּוֹשׁ מֶלֶכְתִּים תְּכִלָת וְחוֹר וְעַטְרָת זָהָב גָדוֹלה וְתְכִירָה בּוֹז וְאֶרְגָמָן וְהַעֲרֵר שׁוֹשָׁן אָ, בָ צְחָלה וְשְׁמָחָה: לַיְהוּדִים חִיְתָה אוֹרָה וְשְׁמָחָה וְשְׁשָׁן וְיִקְרָה: וּבְכָל־מִדְינָה וּמִדְינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מִקּוֹם אֲשֶׁר דָבָר־הַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ מְגַיעַ שְׁמָחָה וְשְׁשָׁן לַיְהוּדִים מִשְׁתָה וְרַיּוֹם טָוב וּרְבָים מִעְמֵדָה אֲרַצָם מִתְיָהָדים כִּי־נִפְלֵל פְּחַד־הַיְהוּדִים עֲלֵיכֶם: וּבְשְׁנַיִם עָשֵׂר חֶדֶשׁ הוּא־חֶדֶשׁ אָדָר בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הַגִּיעַ דָבָר־הַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ לְהַעֲשָׂות בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבָרוּ אַיִבָי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהָם וּנְהַפּוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלַטְוּ הַיְהוּדִים לְהַמָּה בְּשָׁנָאיהם: נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרִיהם בְּכָל־מִדְינָה הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ לְשָׁלֹחׁ יָד הַמְבָקְשִׁי רְעַתָם וְאִישׁ לְאַעֲמֵד לְפָנֵיכֶם כִּי־נִפְלֵל פְּחַדָם עַל־כָל־הָעָםִים: וּכָל־שְׁרִי הַמִּדְינָות וְהַאֲחַשְׁדָרְפָנִים וְהַפְּהָות וְעַשְׁי הַמֶּלֶאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מְנֻשָּׂאים אֶת־הַיְהוּדִים כִּי־נִפְלֵל פְּחַד־מִרְדָכָי עַלְיכֶם: כִּי־גָדוֹל מִרְדָכָי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הַזָּלָק בְּכָל־זַהֲמִינָה כִּי־הָאִישׁ מִרְדָכָי הַזָּלָק וְגָדוֹל: וַיַּכְפּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל־אַיִבָיהֶם מִכְתָ־חַרְב וִתְרַג חָרְבָן וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׁנָאיהם כְּרָצָונָם: וּבְשִׁוּשָׁן הַבִּירָה הַרְגָו הַיְהוּדִים וְאַבְדָד חַמְשׁ מִאוֹת וְאַת אֵישׁ:

וְאַת | יְהִי

וְאַת | יְטֵה

וְאַת | נָבָע

וְאַת | נָא

וְאַת | נָבָע

וְאַת | נָגָע

וְאַת | נָדָע

וְאַת | נָהָרָה

וְאַת | נָזָרָה

וְאַת | נָשָׁרָת

פְּרִשְׁנַדְתָּא ס

דְּלָפָן ס

אֲסְפָתָא: ס

פּוֹרָתָא ס

אַדְלִיאָא ס

יְאַרְיִידְתָּא: ס

פְּרִמְשָׁתָא ס

אַרְיִיסִי ס

אַרְכִּי ס

יְבָרִיצָתָא: ס

וְגַם בְּנֵי הָמֶן בְּנֵי הַמֶּדְתָּא צִיר הַיְהוּדִים הַרְגָּנוּ וּבְבָזָה לֹא שָׁלַחוּ אֲתִידִם: בַּיּוֹם הַהוּא יָד בָּא מִסְפֵּר הַחֲרוֹגוּם בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר הַמֶּלֶבֶה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הַרְגָּנוּ הַיְהוּדִים וְאֶבֶד חִמְשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאַת עֲשָׂרָת בְּנֵי-הָמֶן בְּשֶׁאָר מְדִינּוֹת הַמֶּלֶךְ מֵהָעָשׂוּ וּמַה-שָּׁאַלְתָּ וַיַּגְתַּן לְהָנְדָה וּמַה-בְּקַשְׁתָּה עַד וְתַעֲשֶׂה: וַתֹּאמֶר אַסְטָר אֶסְמָעֵל-הַמֶּלֶךְ טֹוב יִנְתַּן גַּם-מִתְר לְיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן לְעַשּׂוֹת פָּנָז בְּכַדְת הַיּוֹם וְאַת עֲשָׂרָת בְּנֵי-הָמֶן יִתְלַו עַל-הָעִזִּים: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֻעָשׂוֹת כֵּן וַתַּגְתַּן יְהִי דָת בְּשֶׁוּשֵׁן וְאַת עֲשָׂרָת בְּנֵי-הָמֶן תַּלְוָה: וַיַּקְהַלְוּ הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים] אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשֵׁן

ה גם ביום ארבעה עשר לחודש אדר ויהרגנו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא יח שלחו אתידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקלו ועמדו על-נפיהם ונזה מאיביהם והרוג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו אתידם בימי שלושה עשר לחודש אדר ונזה באربعה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: והיהודים [והיהודים] אשר בשושן נקלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזה בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: על-כן היהודים הפרוזים [הפרוזים] הישבים בערי הפלורות עשים את יום ארבעה עשר נב לחודש אדר שmeta ויום טוב ומשלח מנות איש לירעה: וכתוב מרדכי את הדברים האלה ושלח ספירים אל-כל-יהודים אשר בכל-מדינות המלך נג אחשורוש הקרובים והרחוקים: לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר נד לחודש אדר ואת יום חמישה עשר בו בכל-שנה ו שנה: כיימים אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם והחדר אשר נחפק להם מגון לשמה ומ Abel ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לירעה ומתקנות לאביניהם: הנה, והוא קיבל היהודים את אשר-המלחו לעשות ואת אשר כתוב מרדכי אליהם: כי המן בונ-המלך האגני ציר כל-יהודים חשב על-יהודים לאנשים ותפל פור הוא נז הגורל להם ולאבדים: ובבאלה לפני המלך אמר עם-הספר ישוב מחשבתו הרעה כה אשר-חصب על-יהודים על-ראשו ותלו אותו ואת-בניו על-העץ: על-כן קראו

ה לִימִם הָאֱלֹהִים פּוֹרִים עַל־שֵׁם הַפּוֹר עַל־פְּנֵן עַל־כָּל־דָּבָרִי הָאֲגָרָת הַזֹּאת וּמַה־רָאוּ
 בְּטֻ עַל־כֶּכֶה וּמַה הָגַע אֲלֵיכֶם קִימּו וּקְבָּל [יִקְבָּל] הַיְהוּדִים עַלְיָהֶם וּעַל־זָרָעָם רַעַל
 כָּל־הַגְּלִילִים עַלְיָהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִזְמִין עַשְׂים אֶת שְׁנִי הַיְמִים הָאֱלֹהִים בְּכָתְבָם וּבְזָמָנוּ
 לְבָכָל־שָׁנָה וּשָׁנָה וְהַיְמִים הָאֱלֹהִים נַזְכָּרִים וּנְגַעֲשִׁים בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה
 מִדִּינָה וּמִדִּינָה וּמִזְרָח וּמִזְרָח וְיִמְיִם הַפּוֹרִים הָאֱלֹהִים לֹא יַעֲבֹר מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וּזְכָרָם
 לֹא לְאַזְּסּוֹף מִזְרָעָם: ס אָסְטָר הַמְלָכָה בְּתַ-אֲבִיחַיל
 לְבָב וּמִרְדָּכֵי הַיְהוּדִי אֶת-כָּל-תְּקִיף לְקַיּוּם אֶת אֲגָרָת הַפּרִים הַזֹּאת הַשְׁנִית: וַיַּשְׁלַח סְפָרִים
 אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-שְׁבָע וּעְשָׂרִים וּמֵאָה מִדִּינָה מִלְכּוֹת אֲחַשּׁוֹרֹשׁ דָּבָרִי שְׁלוּם
 לְג וְאַמְתָה: לְקַיּוּם אֶת-יִמְיָם הַפּרִים הָאֱלֹהִים בָּזְמִינֵיכֶם כַּאֲשֶׁר קַיּוּם עַלְיָהֶם מִרְדָּכֵי הַיְהוּדִי
 לְד וּאָסְטָר הַמְלָכָה וּכְאַשְׁר קִימּו עַל-נְפָשָׁם וּעַל-זָרָעָם דָּבָרִי הַצּוּמוֹת וּזְעַקְתָּם: וּמְאַמֵּר
 לְה אָסְטָר קַיּוּם דָּבָרִי הַפּרִים הָאֱלֹהִים וּנְכַתֵּב בְּסֶפֶר: ס
 לְז הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרש [אֲחַשּׁוֹרֹשׁ] מֵס עַל-הָאָרֶץ וְאֵי הַיּוּם: וּכָל-מִעֵשָׁה תְּקִפוֹ
 וְגִבּוֹרָתוֹ וְפִרְשָׁתֹ גָּדְלַת מִרְדָּכֵי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ הַלֹּא-הָם בְּתוּבִים עַל-סֶפֶר
 לְז דָּבָרִי הַיְמִים לְמַלְכֵי מִנְיָ וּפְרָס: כִּי | מִרְדָּכֵי הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אֲחַשּׁוֹרֹשׁ
 וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרִצְיוֹ לְרַב אַחֲיוֹ לִרְשָׁת טֹב לְעַמּוֹ וְדָבָר שְׁלוּם לְכָל-זָרָעָם: